

Datum van inontvangstneming : 24/08/2017

Zaak C-434/17**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

18 juli 2017

Verwijzende rechter:

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 juni 2017

Verzoekende partij:

Human Operator Zrt.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (bestuurs- en arbeidsrechter, Zalaegerszeg, Hongarije)

[OMISSIS]

Procedure tot rechterlijke toetsing van een belastingaanslag, ingesteld door [OMISSIS] **Human Operator Zrt.** ([OMISSIS] Szombathely [OMISSIS]), verzoekster, tegen **NAV Fellebbviteli Igazgatóság** [directie beroepen van de nationale belasting- en douanediens] ([OMISSIS]) Győr [OMISSIS]), verweerster.

BESCHIKKING

De Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [OMISSIS] verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Dient uitvoeringsbesluit (EU) 2015/2349 van de Raad van 10 december 2015 aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de Hongaarse praktijk volgens welke de bepaling van nationaal recht die krachtens de in voornoemd uitvoeringsbesluit verleende machtiging voorziet in een afwijking van artikel 193

van richtlijn 2006/112/EG van de Raad, vanaf 1 januari 2015 in werking is getreden en vanaf laatstgenoemde datum moet worden toegepast, hoewel het genoemde uitvoeringsbesluit geen bepaling inzake terugwerkende kracht of toepasbaarheid bevat, doch Hongarije in zijn verzoek om machtiging om te voorzien in een afwijking, deze datum wel als aanvangsdatum van de toepassing heeft aangegeven?

[OMISSIS] [aspecten van procesrecht]

MOTIVERING

Feitelijk kader

- 1 Verzoekster is een in Hongarije gevestigde handelsvennootschap, met als voornaamste activiteit het verlenen van diensten betreffende tewerkstelling en tijdelijk werk alsmede andere vormen van personeelsvoorziening. Overeenkomstig de lastgevingsovereenkomsten voor het verlenen van voornoemde, aan haar klanten aangeboden diensten, maakt zij gebruik van de diensten van andere handelsvennootschappen, die hun werknemers ter beschikking stellen van de klanten van verzoekster. Van deze medewerkende vennootschappen ontving verzoekster facturen voor „andere vormen van personeelsvoorziening” die belasting over de toegevoegde waarde (btw) bevatten, waarvan het bedrag door verzoekster was afgetrokken.
- 2 De Nemzeti Adó- és Vámhivatal Vas Megyei Adó- és Vámigazgatósága (belasting- en douanediens van het district Vas, ressorterend onder de nationale belasting- en douanediens) (belastingautoriteit in eerste aanleg; hierna: „verweerder”) heeft bij verzoekster een belastingcontrole *achteraf* uitgevoerd van de aangiften omzetbelasting over januari 2015. Naar aanleiding van deze controle heeft verweerder de beslissing [OMISSIS] van 22 augustus 2016 genomen, waarin hij vaststelde dat er tussen het bedrag van de betaalde en dat van de verschuldigde btw ten laste van verzoekster een verschil bestond ten belope van 46 065 000 HUF, verzoekster veroordeelde tot betaling van dat verschil en haar een fiscale boete, een vertragingstoeslag en een verzuimboete op basis van andere feiten en rechtsgrondslagen oplegde.

Volgens de motivering van die beslissing dient volgens de vanaf 1 januari 2015 geldende § 142, lid 1, onder c), van de 2007 évi CXXVII. törvény (wet CXXVII van 2007 inzake de btw; hierna: „btw-wet”), die op 1 januari 2015 in werking is getreden, in het geval van diensten betreffende tijdelijk werk of overdacht en terbeschikkingstelling van personeel, of het gebruik van diensten betreffende de aanwerving van studenten, de belasting in verband met de leveringen van goederen en de verrichting van diensten te worden betaald door de verkrijger van het goed of de ontvanger van de dienst, en is in casu aan de voorwaarden van het derde lid van die paragraaf voldaan. In die beslissing werd ook aangegeven dat verzoekster niettemin facturen heeft ontvangen die waren opgesteld volgens de gewone belastingregeling, en dat haar verplichting om de belasting te betalen, met

inaanmerkingneming van artikel 60 van de btw-wet, was vastgesteld op basis van de waarde die was aangegeven op de ontvangen facturen, hetgeen heeft geleid tot de bovengenoemde sanctie. Overeenkomstig het daartoe ingediende verzoek om afwijking, is Hongarije krachtens uitvoeringsbesluit (EU) 2015/2349 van de Raad van 10 december 2015 (hierna: „uitvoeringsbesluit 2015/2349”) gemachtigd om belasting te heffen volgens de eerdergenoemde verleggingsregeling, en aangezien zijn verzoek om machtiging tot het instellen van een afwijkende maatregel daarop was gericht en ook artikel 294, lid 1, van de btw-wet dit bepaalt, dient de regel in het geval van verzoekster te worden toegepast vanaf 1 januari 2015.

- 3 De Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (directie beroepen van de nationale belasting- en douanediens, Hongarije) heeft, bij beslissing [OMISSIS] van 25 januari 2017 de eerdergenoemde beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg bevestigd. In haar motivering heeft zij de gehanteerde rechtsgrondslag en de feitelijke vaststellingen van die autoriteit, alsmede de conclusies die deze daaruit heeft getrokken, als juist beoordeeld. Bovendien wees zij erop dat Hongarije het bovengenoemde verzoek om een afwijking te mogen instellen reeds in december 2014 heeft ingediend, dat dit verzoek bij uitvoeringsbesluit 2015/2349 is ingewilligd, en dat, hoewel het besluit niet voorzag in een begindatum voor de toepassing, Hongarije uitdrukkelijk heeft verzocht om machtiging vanaf 1 januari 2015.
- 4 Bij de bevestigende beslissing van verweerder [OMISSIS] van 25 januari 2017 is de beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg [OMISSIS] van 29 augustus 2016, waarbij, op dezelfde rechtsgronden als hierboven uiteengezet, ten laste van verzoekster – samen met andere sancties, gebaseerd op een andere rechtsgrondslag, die in het onderhavige geding niet aan de orde is – ook een btw-belastingverschil ten belope van 51 814 000 HUF over de maand februari 2015 was vastgesteld, definitief geworden.

Bij de bevestigende beslissing van verweerder [OMISSIS] van 25 januari 2017 is de beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg [OMISSIS] van 16 september 2016, waarbij, op dezelfde rechtsgronden als hierboven uiteengezet, ten laste van verzoekster ook een btw-belastingverschil ten belope van 64 950 000 HUF over de maand maart 2015 was vastgesteld, definitief geworden.

Bij de bevestigende beslissing van verweerder [OMISSIS] van 25 januari 2017 is de beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg [OMISSIS] van 16 september 2016, waarbij, op dezelfde rechtsgronden als hierboven uiteengezet, ten laste van verzoekster – samen met andere sancties, gebaseerd op een andere rechtsgrondslag, die in het onderhavige geding niet aan de orde is – ook een btw-belastingverschil ten belope van 72 697 000 HUF over de maand april 2015 was vastgesteld, definitief geworden.

Bij de bevestigende beslissing van verweerder [OMISSIS] van 25 januari 2017 is de beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg [OMISSIS] van 29 augustus 2016, waarbij, op dezelfde rechtsgronden als hierboven uiteengezet,

ten laste van verzoekster – samen met andere sancties, gebaseerd op een andere rechtsgrondslag, die in het onderhavige geding niet aan de orde is – ook een btw-belastingverschil ten belope van 55 676 000 HUF over de maand mei 2015 was vastgesteld, definitief geworden.

Bij de bevestigende beslissing van verweerder [OMISSIS] van 25 januari 2017 is de beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg [OMISSIS] van 2 september 2016, waarbij, op dezelfde rechtsgronden als hierboven uiteengezet, ten laste van verzoekster – samen met andere sancties, gebaseerd op een andere rechtsgrondslag, die in het onderhavige geding niet aan de orde is – ook een btw-belastingverschil ten belope van 49 789 000 HUF over de maand juni 2015 was vastgesteld, definitief geworden.

Bij de bevestigende beslissing van verweerder [OMISSIS] van 13 januari 2017 is de beslissing van de belastingautoriteit in eerste aanleg [OMISSIS] van 15 september 2016, waarbij, op dezelfde rechtsgronden als hierboven uiteengezet, ten laste van verzoekster – samen met andere sancties, gebaseerd op een andere rechtsgrondslag, die in het onderhavige geding niet aan de orde is – ook een btw-belastingverschil ten belope van 92 779 000 HUF over de maand juli 2015 was vastgesteld, definitief geworden.

- 5 In haar verzoekschrift heeft verzoekster verzocht om juridische herziening van voornoemde definitieve beslissingen van de belastingautoriteit. Wat de eerdergenoemde sancties betreft, stelt zij dat Hongarije uitvoeringsbesluit 2015/2349 niet kon toepassen vóórdat deze lidstaat van de vaststelling ervan in kennis was gesteld, dat wil zeggen dat dat besluit gedurende het gehele litigieuze tijdvak niet van toepassing was. Verzoekster stelt voorts dat, anderzijds, datzelfde besluit geen terugwerkende kracht heeft en dat de algemene bepalingen inzake de inwerkingtreding een dergelijke kracht niet toestaan.
- 6 Verweerder betoogt dat, aangezien Hongarije heeft verzocht om machtiging om de afwijkende maatregel toe te passen vanaf 1 januari 2015 er, mede gelet op de overgangsbepaling in de btw-wet en ondanks het feit dat uitvoeringsbesluit 2015/2349 geen uitdrukkelijke bepaling inzake de terugwerkende kracht ervan bevat, niet vanuit gegaan mag worden dat § 142, lid 1, onder), van de btw-wet in casu niet kan worden toegepast.
- 7 Tijdens de procedure heeft de verwijzende rechter de Nemzetgazdasági Minisztérium (Hongaars ministerie van nationale economie) verzocht de precieze inhoud van het verzoek van Hongarije om de machtiging aan te geven. Overeenkomstig de als bijlage bij het antwoord op dat verzoek gevoegde stukkenwisseling, wenste Hongarije de machtiging te verkrijgen voor een tijdvak van drie jaar, en wel vanaf 1 januari 2015, hetgeen Hongarije de Commissie in juni 2015 heeft meegedeeld. Anderzijds bevindt zich in het dossier een door verzoekster verstrekt schrijven van de Europese Commissie van 6 april 2016, waarin verzoekster werd meegedeeld dat uitvoeringsbesluit 2015/2349 niet met terugwerkende kracht van toepassing is.

8 Wetgeving

Bepalingen van de általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (wet nr. CXXVII van 2007 inzake belasting over de toegevoegde waarde), geldend in het litigieuze tijdvak

„§ 60: (1) In geval van levering van goederen of diensten waarbij de belastingplichtige verkrijger van het goed of ontvanger van de dienst gehouden is tot betaling van de belasting, wordt de verschuldigde betaling vastgesteld

a) op het moment van ontvangst van de factuur of een ander document dat bewijst dat de belastbare handeling is verricht,

b) bij de voldoening van de tegenprestatie of

c) op de vijftiende dag van de maand volgend op de maand waarin de belastbare handeling is verricht.

(2) Van de in lid 1 genoemde tijdstippen is het tijdstip toepasselijk dat als eerste valt.

§ 142: (1) De belasting moet door de verkrijger van het goed of de ontvanger van de dienst worden betaald

[...]

c) bij de verrichting van diensten betreffende tijdelijk werk en overdracht en terbeschikkingstelling van personeel of bij gebruikmaking van diensten betreffende de aanwerving van studenten, met het oog op een levering van goederen of een verrichting van diensten – ook in gevallen waarin geen bouwvergunning van of aanmelding van een bouwvoornemen bij de stedenbouwkundige autoriteit vereist is –.

[...]

(3) Lid 1 is van toepassing wanneer:

a) alle partijen die betrokken zijn bij de verrichting van de belastbare handeling in het binnenland geregistreerde belastingplichtigen zijn en

b) geen van de partijen die betrokken zijn bij de verrichting van de belastbare handeling een door deze wet geregelde juridische status bezit op grond waarvan hij niet tot betaling van de belasting verplicht is.

§ 294: (1) § 142, lid 1, onder c), van deze wet, zoals gewijzigd bij [wijzigingswet nr. 5] moet voor de eerste keer worden toegepast op belastbare handelingen die zijn voltooid op of na 1 januari 2015.”

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

Artikel 193: „De btw is verschuldigd door de belastingplichtige die een belastbare goederenlevering of een belastbare dienst verricht, behalve in de gevallen waarin de belasting uit hoofde van de artikelen 194 tot en met 199 en artikel 202 door een andere persoon verschuldigd is.”

Artikel 395: „1. De Raad kan op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen elke lidstaat machtigen bijzondere, van de bepalingen van deze richtlijn afwijkende maatregelen te treffen, teneinde de belastinginning te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen.

De maatregelen tot vereenvoudiging van de belastinginning mogen geen noemenswaardige invloed hebben op de totale belastingopbrengst van de lidstaat in het stadium van het eindverbruik.

2. De lidstaat die de in lid 1 bedoelde maatregelen wil treffen, dient een verzoek in bij de Commissie en verschaft haar alle nodige gegevens. Wanneer de Commissie meent niet over alle nodige gegevens te beschikken, neemt zij binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek contact op met de betrokken lidstaat en deelt zij hem mede welke aanvullende gegevens vereist zijn.

Zodra de Commissie over alle gegevens beschikt die zij nodig acht voor de beoordeling van het verzoek, stelt zij de verzoekende lidstaat binnen een maand daarvan in kennis en zendt zij het verzoek in de oorspronkelijke taal aan de andere lidstaten toe.

3. Binnen drie maanden na toezending van de in lid 2, tweede alinea, bedoelde gegevens legt de Commissie de Raad hetzij een passend voorstel voor, hetzij, wanneer zij bezwaren heeft tegen het verzoek om een afwijking, een mededeling waarin zij deze bezwaren toelicht.

4. De in de leden 2 en 3 vastgestelde procedure moet in ieder geval worden voltooid binnen acht maanden na ontvangst van het verzoek door de Commissie.

5. In gevallen van dwingende urgentie als omschreven in artikel 199 ter, lid 1, wordt de in leden 2 en 3 vastgestelde procedure voltooid binnen zes maanden na ontvangst van het verzoek door de Commissie.”

Verdrag betreffende de Europese Unie en Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

Artikel 288 (oud artikel 249 VEG): *Teneinde de bevoegdheden van de Unie te kunnen uitoefenen, stellen de instellingen verordeningen, richtlijnen, besluiten, aanbevelingen en adviezen vast.*

[...]

Een besluit is verbindend in al zijn onderdelen. Indien de adressaten worden vermeld, is het alleen voor hen verbindend.

Aanbevelingen en adviezen zijn niet verbindend.”

Artikel 291: „1. *De lidstaten nemen alle maatregelen van intern recht die nodig zijn ter uitvoering van de juridisch bindende handelingen van de Unie.*

2. *Indien het nodig is dat juridisch bindende handelingen van de Unie volgens eenvormige voorwaarden worden uitgevoerd, worden bij die handelingen aan de Commissie, of, in naar behoren gemotiveerde specifieke gevallen en in de bij de artikelen 24 en 26 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalde gevallen, aan de Raad uitvoeringsbevoegdheden toegekend.*

3. *Voor de toepassing van lid 2 leggen het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure bij verordeningen vooraf de algemene voorschriften en beginselen vast die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.*

4. *In de titel van uitvoeringshandelingen wordt ‚uitvoerings-‘ toegevoegd.”*

Artikel 297 (oud artikel 254 VEG): „1. *Wetgevingshandelingen die volgens de gewone wetgevingsprocedure zijn vastgesteld, worden door de voorzitter van het Europees Parlement en door de voorzitter van de Raad ondertekend.*

De volgens een bijzondere wetgevingsprocedure vastgestelde wetgevingshandelingen worden ondertekend door de voorzitter van de instelling waardoor zij zijn vastgesteld.

De wetgevingshandelingen worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Zij treden in werking op de datum die zij daartoe bepalen of, bij gebreke daarvan, op de twintigste dag volgende op die van hun bekendmaking.

2. *Niet-wetgevingshandelingen, vastgesteld in de vorm van verordeningen, richtlijnen en besluiten, worden, wanneer deze geen adressaat vermelden, ondertekend door de voorzitter van de instelling waardoor zij zijn vastgesteld.*

De verordeningen, de richtlijnen die tot alle lidstaten gericht zijn, evenals de besluiten, wanneer deze geen adressaat vermelden, worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Zij treden in werking op de datum die zij daartoe bepalen of, bij gebreke daarvan, op de twintigste dag volgende op die van hun bekendmaking.

Van de overige richtlijnen en van de besluiten die de adressaten vermelden, wordt kennis gegeven aan hen tot wie zij zijn gericht; zij worden door deze kennisgeving van kracht.”

Uitvoeringsbesluit (EU) nr. 2015/2349 van de Raad van 10 december 2015 waarbij Hongarije wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

„DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij brieven, ingekomen bij de Commissie op 23 december 2014 en 8 mei 2015, heeft Hongarije verzocht om machtiging tot instelling van een bijzondere maatregel die afwijkt van artikel 193 van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de tot voldoening van de btw gehouden persoon.

(2) Bij brief van 2 juli 2015 heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 395, lid 2, van richtlijn 2006/112/EG, de overige lidstaten van het verzoek van Hongarije in kennis gesteld. Bij brief van 7 juli 2015 heeft de Commissie Hongarije meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.

(3) Krachtens artikel 193 van richtlijn 2006/112/EG is de belastingplichtige die goederen levert of diensten verricht, in de regel ook de persoon die tot voldoening van de btw is gehouden. De door Hongarije gevraagde derogatie strekt ertoe de inlener van personeel aan te wijzen als de tot voldoening van de btw gehouden persoon.

(4) Volgens door Hongarije verstrekte gegevens houdt een aantal bedrijven in de uitzendsector zich bezig met frauduleuze activiteiten door diensten te verlenen zonder de btw aan de belastingautoriteiten af te dragen. Aangezien dit soort bedrijvigheid niet noodzakelijk veel input of investeringen vereist, ontvangen deze bedrijven vaak aanmerkelijk meer btw dan wat zij zelf aan btw kunnen aftrekken over de door hen afgenomen prestaties. Na korte tijd, soms zelfs niet meer dan enkele maanden, verdwijnt een aantal van deze bedrijven, die vaak weinig of geen activa hebben, waardoor de inning van de niet afgedragen btw moeilijk of onmogelijk wordt.

(5) Door in die gevallen de afnemer van de diensten aan te wijzen als de persoon die de btw moet voldoen, zou de derogatie een einde maken aan de mogelijkheid om aldus belasting te ontduiken. Met betrekking tot de uitlening van personeel is het in een aantal gevallen, die in artikel 199, lid 1, onder a), van richtlijn 2006/112/EG zijn opgesomd, al mogelijk om de inlener aan te wijzen als de tot voldoening van de btw gehouden persoon. De derogatiemaatregel is daarom van toepassing op de uitlening van personeel in gevallen die nog niet onder richtlijn 2006/112/EG vallen.

(6) De derogatiemaatregel zal geen negatieve gevolgen hebben voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 193 van richtlijn 2006/112/EG wordt Hongarije gemachtigd om de belastingplichtige inlener van personeel, dat andere dan de onder artikel 199, lid 1, onder a), van Richtlijn 2006/112/EG vallende activiteiten verricht, aan te wijzen als de tot voldoening van de btw gehouden persoon.

Artikel 2

Dit besluit vervalt op 31 december 2017.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot Hongarije.

Gedaan te Brussel, 10 december 2015.”

- 9 In de onderhavige zaak is Hongarije bij uitvoeringsbesluit 2015/2349 van de Raad gemachtigd om van de algemene regel voor de normale belastingheffing af te wijken volgens het bepaalde in § 142, lid 1, onder c), van de vanaf 1 januari 2015 geldende btw-wet. Om de machtiging werd verzocht bij brieven van 23 december 2014 en van 8 mei 2015, en volgens de informatie waarover de verwijzende rechter beschikt werd er tijdens de procedure uitdrukkelijk om verzocht dat de machtiging vanaf 1 januari 2015 kon worden toegepast. Het uitvoeringsbesluit bevat evenwel geen enkele bepaling omtrent de datum van inwerkingtreding, noch omtrent de datum van aanvang van de toepassing, terwijl de praktijk een soortgelijke bepaling kent, te weten uitvoeringsbesluit 2012/624/EU van de Raad van 4 oktober 2012, waarbij toepassing met terugwerkende kracht in een vergelijkbaar geval uitdrukkelijk werd toegestaan. Overeenkomstig de algemene regels zou hieruit volgen dat het tot Hongarije gerichte uitvoeringsbesluit 2015/2349 in werking is getreden op het moment waarop het aan de lidstaat bekend is gemaakt, en dus in elk geval niet vóór 10 december 2015. § 142, lid 1, onder c), van de btw-wet is evenwel – met de eerdergenoemde inhoud – op 1 januari 2015 in werking getreden, en de Hongaarse belastingautoriteit heeft deze

bepaling vanaf die datum toegepast (de in artikel 294, leden 2 en 3, van de btw-wet genoemde afwijkingen houden geen verband met het voorwerp van het geding).

10 De verwijzende rechter is van oordeel dat het voor de beslechting van het geding noodzakelijk is om de bepalingen van uitvoeringsbesluit 2015/2349 uit te leggen, alsmede om opheldering te verkrijgen over de vraag hoe, onder de bovengenoemde omstandigheden, het feit moet worden geïnterpreteerd dat dat uitvoeringsbesluit niet bepaalt vanaf welke datum het in werking treedt, noch vanaf welke datum het van toepassing is, en of het ontbreken van deze bepaling de aanvaarding inhoudt van het verzoek voor wat betreft de eerdergenoemde aanvangsdatum van de toepassing, of dat, bij gebreke van een uitdrukkelijke bepaling, ondanks de inhoud van het verzoek, toepassing met terugwerkende kracht niet mogelijk is.

11 [aspecten van procesrecht]

12 [OMISSIS] [aspecten van procesrecht]

Zalaegerszeg, 29 juni 2015.

[OMISSIS] [ondertekening]